

at betale 500 Kr. mere end ham ved Siden af, saa antager jeg, at Indstillingen for det meste vil blive af den Art, at den private Lærer med 5 Aars Anciennetet kan gaa hjem og lægge sig. Derfor er det højst problematisk i det hele taget, om en saadan Bestemmelse vilde hjælpe de private Lærere noget. Jeg er desforuden ogsaa imod Bestemmelsen, fordi det i det hele taget er en urigtig Ordning, at Staten skal give en Anciennetet, som fører til Udbetaling af Lønningstillæg for Tjeneste, der er gjort uden for Statens Skoler. Nu henviser man til, at mange Latinskolelærere føre nogen Anciennetet med sig, og Seminarielærerne ligesaa. Men her gælder der særlige Forhold. Staten har nemlig meget faa Latinskoler, og Staten har ikke tidligere — nu skulle vi jo dertil ifølge Lovens Bestemmelser — givet noget pædagogisk Kursus for vore Latinskolelærere. Vi have derfor maattet have dem uddannet ved de private Skoler, og derfor have vi maattet give Privatskolelærerne en saadan Begunstigelse. Noget lignende er Tilfældet med Seminarierne. Det er jo i Forhold til Folketallets Størrelse meget faa Statsseminarier, vi have — nemlig kun fire —, og derfor har man af en lignende Grund ogsaa maattet give Lærerne ved de private Seminarier en Begunstigelse, naar de flyttede over til Statens. Men een Svale gør ingen Sommer, og Undtagelsen bekræfter Reglen, og at gaa til noget saadant som det her foreslaaede er et Skridt hen imod, hvad det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen, Præstø Amts 5te Valgkreds) meget træffende ved 1ste Behandling kaldte: at give alle Lærerne Anciennetet straks fra den Dato, de have taget Eksamen.

Det sidste Ændringsforslag, som et Mindretal har stillet — Mindretallet ere jo skiftende —, og som jeg heller ikke kan gaa ind paa, er Ændringsforslaget Nr. 18 om Timelærerne. Jeg bortser fra det uheldige i Affattelsen, som akkurat giver den modsatte Mening af den, man tilsigter, idet jeg gaar ud fra, at Meningen er den, som Ordføreren har udtalt. Det Forslag kan jeg ikke gaa ind paa, fordi det jo forudsætter, at Rigsdagen i Virkeligheden misbilliger det Standpunkt, den hidtil har indtaget, og som Administrationen ogsaa har staaet paa, og det vil jeg dog nok se, inden jeg tror det, at Rigsdagen i den Grad skulde ville sætte Forholdet paa Hovedet. Da Bestemmelsen om Timelærerne blev vedtagen her, var det kun en Begunstigelse, man vilde give saadanne

Timelærere, som blev fast ansatte i samme Kommune, hvori de tidligere have været ansatte, og Spørgsmaalet bragtes frem paa Grund af Forholdene paa Frederiksberg. Meningen var ingenlunde den, at Timelærere, der flyttede omkring, saa her, saa der, skulde kunne faa Anciennetet ved at tælle de Aar sammen, hvori de havde virket paa de forskellige Steder. Det ses egentlig ogsaa bedst deraf, at der i samme Paragraf staaer nævnt konstituerede Lærere, og ingen har dog tænkt paa, at de Lærere, der vare konstituerede i en anden Kommune, skulde kunne tage den Tid med sig i den Kommune, hvori de blev fast ansatte, og en Konstitution skulde dog være en nok saa god „fast Ansættelse“ som en Timelærervirksomhed. Stillingen paa Rigsdagen har været saaledes, at man ikke har tilsigtet andet end, hvad Loven udtalte. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har slet ikke Ret i, at der ikke var Tale om noget saadant i Udvalget, for der var Tale derom, det ærede Medlems Hukommelse slaar fejl, og det kan man jo ikke bebrejde det ærede Medlem, da det er adskillige Aar siden, og dette Punkt ikke var stærkt fremme den Gang. Men Rigsdagen har ogsaa senere vedkendt sig den samme Opfattelse; da vi i Fjor stemte om Lærerlønningerne paa Færøerne, da var det ogsaa Forudsætningen, at det skulde være fast Ansættelse ved samme Kommune.

Det, som Mindretallet nu her i Virkeligheden vil, er, at Rigsdagen nu skulde frafalde sin Opfattelse, og hvorfor? Fordi der er en enkelt Sag for Domstolene, som endnu ikke har fundet sin endelige Afslutning. Derfor skulde Rigsdagen frafalde sin Opfattelse og Administrationen ligeledes. Man fejler meget, hvis man tror, det er mig, der har lavet denne Fortolkning, jeg her gør gældende. Den Opfattelse har været Administrationens, lige fra Skoleloven blev ført igennem, hvad ærede Medlemmer kunne se ved at læse i Samlingen af Skolelovsbestemmelser, som, efter hvad jeg tror, er omdelt i Udvalget og velkendt for alle. Og mangfoldige Timelæreres Anciennetet er bleven beregnet, længe forinden denne Konflikt fremkom, efter den Opfattelse, som Administrationen og Rigsdagen have været fælles om. Administrationen har her gjort alt, netop for at Rigsdagens Opfattelse skulde hævdes. Jeg mener derfor, at det er en daarlig Tak til Administrationen, naar den har bestræbt sig for at rette sig efter Lovgivningsmagten, at denne saa pludselig sadler